

USTAWA

z dnia 2 grudnia 1993 r.

o zasadach szczególnej kontroli obrotu z zagranicą towarami i technologiami w związku z porozumieniami i zobowiązaniami międzynarodowymi.

Art. 1. 1. Szczególna kontrola obrotu z zagranicą towarami i technologiami w związku z porozumieniami i zobowiązaniami międzynarodowymi obejmuje:

- 1) towary i technologie objęte porozumieniami i zobowiązaniami międzynarodowymi dotyczącymi bezpieczeństwa narodowego,
- 2) substancje chemiczne, mikroorganizmy, wirusy, bakterie i toksyny oraz urządzenia i technologie, które mogą mieć zastosowanie do rozwoju produkcji broni chemicznej lub biologicznej,
- 3) towary i technologie istotne z punktu widzenia jądrowego cyklu paliwowego oraz zdolności do wytwarzania jądrowych urządzeń wybuchowych,
- 4) technologie rakietowe,
- 5) inne towary i technologie, jeżeli poddanie ich szczególnej kontroli wynika z zobowiązań międzynarodowych,

z wyłączeniem odpadów niebezpiecznych i innych odpadów.

2. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych ustala, w drodze zarządzenia ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykazy towarów i technologii objętych szczególną kontrolą.

3. Ilekroć w dalszych przepisach ustawy mówi się o towarach i technologiach, oznacza to towary i technologie objęte wykazami, o których mowa w ust. 2.

4. Obrót z zagranicą towarami i technologiami oznacza ich przywóz z zagranicy, wywóz za granicę oraz przewóz (tranzyt) przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, niezależnie od sposobu ich przemieszczenia przez granicę.

Art. 2. Jeżeli odrębne przepisy lub umowy międzynarodowe obowiązujące Polskę uzależniają posiadanie, ob-

rót lub rozpowszechnianie towarów i technologii od spełnienia określonych wymogów, dokonujący obrotu nimi z zagranicą jest zobowiązany stosować się do tych wymogów.

Art. 3. 1. Obrót z zagranicą towarami i technologiami jest dokonywany na podstawie certyfikatu importowego albo pozwolenia na przywóz, wywóz lub tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Certyfikat importowy wydaje się w przypadku, gdy wymagają tego przepisy prawne państwa dostawcy.

3. Certyfikat importowy albo pozwolenie na przywóz lub wywóz towarów i technologii wydaje Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

4. Pozwolenie na tranzyt towarów i technologii wydają dyrektorzy urzędów celnych.

5. Za wydanie certyfikatu importowego albo pozwolenia przywozu lub wywozu towarów i technologii jest pobierana, przez organ wydający certyfikat albo pozwolenie, opłata 1‰ (promil) wartości towarów i technologii objętych certyfikatem albo pozwoleniem przywozu lub wywozu, nie wyższa jednak niż równowartość w złotych 500 ECU według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski.

Art. 4. 1. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory wniosków o wydanie certyfikatu importowego, pozwolenia na przywóz, wywóz lub tranzyt towarów i technologii,
- 2) dokumenty, które powinny być dołączone do wniosków, o których mowa w pkt 1,
- 3) wzory certyfikatu importowego, pozwolenia na przywóz, wywóz lub tranzyt towarów i technologii.

2. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą prowadzi rejestr wydanych pozwoleń wywozu, przywozu i tranzytu.

Art. 5. 1. W certyfikacie importowym oraz pozwoleniu na przywóz, wywóz lub tranzyt towarów i technologii mogą być ustalone, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 1, szczegółowe warunki ich przewozu i przechowywania do czasu przekazania ostatecznemu użytkownikowi, szczegółowe warunki wywozu, a także warunki ich przewozu przez terytorium kraju.

2. Wydanie pozwolenia na tranzyt towarów i technologii następuje, jeżeli wnioskodawca udokumentuje, że przesyłka kierowana jest do określonego odbiorcy mającego siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 6. Odmawia się wydania certyfikatu importowego, pozwolenia na przywóz, wywóz lub tranzyt towarów i technologii:

- 1) osobom fizycznym, prawnym oraz jednostkom organizacyjnym nie mającym osobowości prawnej, które nie posiadają wymaganych w odrębnych przepisach uprawnień do prowadzenia działalności gospodarczej, koncesji lub innych zezwoleń,
- 2) osobom fizycznym, które zostały prawomocnym wyrokiem sądu skazane za naruszenie przepisów niniejszej ustawy,
- 3) osobom fizycznym, prawnym oraz jednostkom organizacyjnym nie mającym osobowości prawnej, które dopuściły się naruszenia przepisów ustawy, stwierdzonego w trybie kontroli przewidzianej niniejszą ustawą,

4) jeżeli wymaga tego interes gospodarki narodowej,

5) jeżeli wymagają tego względy obronności i bezpieczeństwa państwa lub zobowiązania i porozumienia międzynarodowe.

Art. 7. Odmowa wydania certyfikatu importowego, pozwolenia na przywóz, wywóz lub tranzyt towarów i technologii z przyczyn wymienionych w art. 6 pkt 5 nie wymaga uzasadnienia.

Art. 8. 1. Jeżeli wymagają tego interes gospodarki narodowej, względy obronności i bezpieczeństwa państwa lub zobowiązania i porozumienia międzynarodowe Polski, Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą może cofnąć:

- 1) wydany certyfikat importowy, pozwolenie na tranzyt lub przywóz, przed dokonaniem przywozu towarów i technologii objętych tym certyfikatem albo pozwoleniem,
- 2) wydane pozwolenie na wywóz, przed dokonaniem wywozu towarów i technologii objętych tym pozwoleniem.

2. Cofnięcie wydanego certyfikatu importowego albo pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów i technologii następuje bez odszkodowania.

Art. 9. 1. Podmiot, który uzyskał certyfikat importowy, jest obowiązany w ciągu 7 dni od dokonania odprawy celnej przywozu towaru i technologii wystąpić do dyrektora urzędu celnego właściwego ze względu na siedzibę ostatecznego użytkownika towaru lub technologii o wydanie certyfikatu stwierdzającego, że towary i technologie objęte certyfikatem importowym zostały przez ten podmiot faktycznie i w sposób zgodny z przepisami prawa sprowadzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (certyfikat weryfikacji dostawy). Do wydawania certyfikatu stosuje się odpowiednio przepisy działu VII Kodeksu postępowania administracyjnego.

2. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą ustali, w drodze rozporządzenia, wzór certyfikatu weryfikacji dostawy oraz sposób ewidencjonowania tych certyfikatów.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest zobowiązany pokryć koszty poniesione przez urząd celny w toku postępowania w sprawie wydania certyfikatu weryfikacji dostawy. Przepisy działu IX Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyjątkiem art. 261 § 4 i art. 262 § 1 pkt 2, stosuje się odpowiednio.

Art. 10. Podmiot uprawniony do obrotu z zagranicą towarami i technologiami na podstawie certyfikatu importowego albo pozwolenia na przywóz lub wywóz jest zobowiązany spełnić warunki obrotu ustalone w certyfikacie importowym albo pozwoleniu na przywóz lub wywóz, warunki, o których mowa w art. 2, jak również zobowiązania podjęte we wniosku o wydanie certyfikatu importowego lub pozwolenia na przywóz i wywóz oraz inne obowiązki wynikające z ustawy.

Art. 11. 1. Certyfikat importowy lub pozwolenie na przywóz towarów i technologii może określać również obowiązki ostatecznego ich użytkownika co do zakresu ich wykorzystania, a pozwolenie na wywóz — wymogi w stosunku do eksportera i producenta towarów i technologii.

2. Ostateczny użytkownik i producent towarów i technologii jest zobowiązany stosować wymogi, o których mowa w art. 2.

Art. 12. 1. Udostępnienie — bez względu na tytuł — towarów i technologii przez podmioty, o których mowa

w art. 9 i 10, osobom trzecim, wymaga uprzedniej zgody Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także do wykonywania praw z certyfikatu albo pozwolenia oraz dysponowania towarami i technologiami w razie zmiany statusu prawnego podmiotu, o którym mowa w art. 9.

Art. 13. Podmioty, o których mowa w art. 9 i 10, są zobowiązane do prowadzenia ewidencji obrotu towarami i technologiami w sposób, który określa, w drodze rozporządzenia, Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą. Rozporządzenie może określać podmioty zwolnione z tego obowiązku.

Art. 14. 1. Przestrzeganie warunków obrotu z zagranicą towarami i technologiami, ustalonych w certyfikatach importowych, pozwoleniach na przywóz, wywóz lub tranzyt, oraz wymogów, o których mowa w art. 2 i 12, a także innych obowiązków wynikających z ustawy — podlega kontroli w całym okresie, w którym towary te i technologie znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Kontroli podlega także wykonywanie przez podmioty, o których mowa w art. 10, obowiązków wynikających z ustawy.

3. Organem właściwym w sprawach kontroli, o której mowa w ust. 1 i 2, jest Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

Art. 15. 1. Kontrolę w czasie przywozu towaru lub technologii z zagranicy albo wywozu za granicę przeprowadzają funkcjonariusze celni.

2. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy o dozorze i kontroli celnej.

3. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą może, w drodze rozporządzenia, określić miejsca odpraw celnych właściwe dla przywozu lub wywozu niektórych towarów i technologii, wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

Art. 16. 1. Kontrole na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzą zespoły kontrolne, zwane dalej „zespołami”, powoływane przez Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

2. Ministrowie: Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych, Obrony Narodowej, Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki i Głównego Urzędu Celnego spowodują, na wniosek Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą, oddelegowanie do jego dyspozycji, w celu utworzenia zespołów, funkcjonariuszy podległych sobie organów kontroli lub funkcjonariuszy, żołnierzy i pracowników innych podległych albo podporządkowanych jednostek organizacyjnych.

3. Członkowie zespołu wykonują czynności kontrolne na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, wydanego przez Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą, oraz własnej legitymacji służbowej. Wzór upoważnienia do przeprowadzania kontroli określi Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą w drodze rozporządzenia.

4. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą, powołując zespół, wyznacza jego kierownika, który koordynuje

przebieg czynności kontrolnych i sporządza protokół z wyników kontroli.

5. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o kontroli skarbowej dotyczące postępowania kontrolnego.

Art. 17. 1. Protokoły ustalające wyniki kontroli organy celne lub zespoły przekazują Ministrowi Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

2. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą może, w drodze rozporządzenia, określić dane, które powinien zawierać protokół ustalający wyniki kontroli.

3. W przypadku stwierdzenia dokonywania obrotu towarami i technologiami lub ich wykorzystywania w sposób niezgodny z warunkami określonymi w certyfikacie importowym, pozwoleniu wywozu lub przywozu albo naruszający wymogi, o których mowa w art. 2, Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą zobowiązuje odpowiedni podmiot do przywrócenia wymaganego stanu w określonym terminie nie przekraczającym miesiąca, a po bezskutecznym upływie tego terminu może wydać decyzję o przypadku towaru lub technologii na rzecz Skarbu Państwa.

Art. 18. 1. Kto dokonuje obrotu z zagranicą towarami lub technologiami bez wymaganego certyfikatu importowego, pozwolenia na przywóz, wywóz lub tranzyt albo wbrew zawartym w nich warunkom

— podlega karze pozbawienia wolności do lat 5.

2. Tej samej karze podlega ten, kto będąc zobowiązany do kierowania działalnością osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej, nie dopełnia obowiązku albo przekracza swoje uprawnienia i przez to dopuszcza do dokonania przez taką osobę prawną lub jednostkę organizacyjną obrotu, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku popełnienia czynów, o których mowa w ust. 1 lub 2, można orzec również przepadek towaru lub technologii na rzecz Skarbu Państwa.

4. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1 lub 2, działa nieumyślnie

— podlega karze grzywny do 100.000.000 złotych.

Art. 19. W sprawach nie uregulowanych ustawą, dotyczących wymierzania kar, o których mowa w art. 18, stosuje się przepisy ustawy karnej skarbowej.

Art. 20. W ustawie z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445, z 1991 r. Nr 60, poz. 253, Nr 73, poz. 320 i Nr 100, poz. 442, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 oraz z 1993 r. Nr 60, poz. 279):

1) w art. 7:

a) w ust. 1 skreśla się pkt 6,

b) w ust. 3 skreśla się pkt 3,

2) w art. 11 skreśla się ust. 2.

Art. 21. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*